

РЕШЕНИЕ

№ 5882

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 04.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7294** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

Образувано е жалба с вх. № 18384 от 01.08.2012 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ) подадена от на О. Д. Х. – непридружен непълнолетен, гражданин на И. срещу решение № 455 от 22.06.2012 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради противоречие с материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила. Оспорващият сочи, че при постановяване на решението не са изпълнени изискванията на закона установени в чл. 25, ал. 1 от ЗУБ и чл. 15, ал. 5 от Закона за закрила на детето (ЗЗД). По време на производството пред административния орган не му е назначен попечител по реда на Семейния кодекс (СК). Присъствал е единствено социален работник от дирекция „Социално подпомагане“. Не са изпълнени императивните изисквания на чл. 15, ал. 8 от ЗЗД и чл. 23, ал. 2 от ЗУБ, като не му е осигурена правна помощ в производството пред административния орган. По този начин е нарушени правото му на защита. Счита, че обжалваното решение е постановено и в нарушение на материалния закон, тъй като по отношение на него са налице са предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Излага подробно ситуацията в страната му по

произход – И. и счита, че предвид несигурната обстановка там спрямо него е налице постоянна заплаха за живота му. Наред с това счита, че административният орган неправилно е тълкувал и приложил нормата на чл. 9 от ЗУБ, който представлява транспониране на разпоредбата на чл. 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО и неправилно е интерпретирал задължителното тълкуване на чл. 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО дадено по дело № С 465/07 на СЕО (понастоящем СЕС). Предвид изложеното моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно, а делото да бъде върнато на административния орган, с указания за предоставяне на бежански статут или хуманитарен статут на оспорващия.

Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците, редовно призован, не е изразил становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От О. Д. Х. е депозирана молба до председателя на ДАБ, заведена по рег. № МЛ-133 от 05.01.2012 г. по описа на Дирекция „Миграция” и рег. № 10548 от 20.02.2012 по описа на ДАБ – за предоставяне на закрила в Р. Б.. От лицето е подадена и втора молба за предоставяне на закрила вх. № 211 от 20.02.2012 г. по описа на Регистрационно приемателен център (РПЦ) за бежанци – С. при ДАБ и рег. № 10548 от 20.02.2012 г. на ДАБ.

На 20.02.2012 г. чужденецът е запознат с писмени указания на арабски език относно реда за подаване на молбата за статут, за процедурата, която ще се следва, както и за неговите права и задължения. На същата дата чужденецът е регистриран с имената О. Д. Х., от мъжки пол, гражданство - И., етническа принадлежност – арабин, с дата и място на раждане и постоянен адрес 05.03.1997 г., И., [населено място],[жк], религия – сунит, семейно положение - неженен. Поради липса на документи за самоличност, личните данни на лицето са удостоверени чрез декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ, дадена пред длъжностното лице. На същата дата чужденецът е настанен в РПЦ „С.“.

На 21.02.2012 г. от директора на РПЦ – С. е изпратено писмо до директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село и до председателя на Държавната агенция за закрила на детето, с която същите са уведомени, че на основание чл. 25, ал. 5 от ЗУБ във вр. с чл. 15, ал. 7 от ЗЗД на непридружения непълноретен чужденец - О. Д. Х. следва да бъде назначен представител – социален работник от Дирекция „Социално подпомагане“ по местоживее – за провеждане на регистрацията, интервютата, връчването на решенията, а в случай на предоставяне на статут и за издаване на български документи за самоличност. Посочено е че първото интервю с него ще се проведе на 27.02.2012 г. в ДАБ.

Със заповед № ЗД-РД09/04 от 24.02.2012 г. издадена „за“ директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, на основание чл. 15, ал. 7 от ЗЗД във вр. с чл. 25, ал. 5 от ЗУБ и предвид изпратеното от ДАБ писмо е определен социален работник – В. И. Д. в отдел „Закрила на детето“ в Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, да представлява О. Д. Х. в производството пред ДАБ за предоставяне на особена закрила по реда на ЗУБ.

По отношение на О. Д. Х. е образувано производство по реда на гл. VI, раздел 1а от ЗУБ, на основание чл. 67а, ал. 2, т. 1 от ЗУБ. С чужденеца е проведено интервю на 27.02.2012 г. в присъствието на преводач от арабски език и назначения за представител на Х. социален работник от Дирекция „Социално подпомагане“. С решение № 3142 от 01.03.2012 г. на решаващ орган при ДАБ, на основание чл. 67в, т.

1 от ЗУБ във вр. с чл. 6 от Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета, е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б. на О. Д. Х.. Решението е връчено на чужденеца на 09.03.2012 г. в присъствието на назначения му представител – Д., преводач и длъжностно лице от ДАБ.

Във връзка с отправено искане до директора на Специализирана дирекция „Т” - Държавна агенция „Национална сигурност” (ДАНС), на 20.03.2012 г. е постъпило писмо в ДАБ, с което председателят на ДАБ е уведомен, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р. Б. на О. Д. Х., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

Със заповед № ЗД-РД09/16 от 17.04.2012 г. издадена от директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, на основание чл. 15, ал. 7 от ЗЗД във вр. с чл. 25, ал. 5 от ЗУБ и предвид изпратеното от ДАБ писмо е определен социален работник – С. С. М. в отдел „Закрила на детето“ в Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, да представлява О. Д. Х..

На 19.04.2012 г. длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач от арабски език, присъствието на назначения му представител - С. М. – социален работник в Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село и Е. Т. от Б. хелзински комитет, е провело интервю с чужденеца. По време на интервюто Х. е изложил, че е живял в И. в [населено място], кв. А.. Напуснал И. нелегално, без документи за самоличност. През Т. влязъл нелегално в Б.. Напуснал И., защото там има много взривове, убийства и терористи. Не е заплашван лично, не е имал проблеми със семейството си. Излязъл от И. заедно с брат му М..

Изготвено е становище рег. № 10548 от 09.05.2012 г. от интервюиращия орган до председателя на ДАБ, в което е направено предложение на О. Д. Х. да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С обжалваното в настоящето производство решение № 455 от 22.06.2012 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на О. Д. Х., на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, във вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. За да направи този извод, органът е изложил установената в хода на производството история на кандидата за статут. Направил е извод, че за кандидата не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ. Посочил е, че общата обстановка в И. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Ж. конвенция от 1951 г. След анализ на твърденията на молителя е счел, че мотивите обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ, като е изложил подробни мотиви в тази насока. Преценил е, че по отношение на О. Д. Х. не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Случаят е разгледан и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. След анализиране на информацията отразена в справка № 631 от 03.02.2012 г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд”, председателят на ДАБ е счел, че по отношение на кандидата не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. „в” от Директива 2004/1983 ЕО. Предвид това е достигнал до извода, че спрямо О. Д. Х. липсват основания за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Посочил е, че за кандидата липсват предпоставки за предоставяне на статут и по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Посочените от него лични мотиви за желанието му да

живее в Б., не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

По делото е представена „Справка” относно актуалната обстановка в И., изготвена от Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд”, при ДАБ, актуална към 03.02.2012 г. и „Справка“ относно актуалната обстановка в И. и състоянието на сигурността в [населено място], изготвена от Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд”, при ДАБ, актуална към 17.08.2012 г. Справките имат характер на официални документи, издадени от длъжностно лице, в кръга на службата му и не са оспорени в хода на настоящето производство.

В хода на съдебното производство е представен социален доклад изх. № 3Д-1106/03 от 02.10.2012 г. от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село, изготвен на основание чл. 21, ал. 1, т. 15 във вр. с чл. 15, ал. 6 от ЗЗД относно положението на непълнолетния О. Д. Х..

При така установената фактическа обстановка, съдът, направи следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 87 от ЗУБ е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗУБ - председателят на ДАБ, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ да бъде предоставен статут по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма.

При издаване на обжалваното решение обаче е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Съгласно нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗУБ на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец, търсещ или получил закрила, който е на територията на Р. Б., се назначава настойник, съответно попечител, при условията и по реда на СК. Съгласно ал. 5 от посочената разпоредба, непридружен малолетен или непълнолетен чужденец, търсещ или получил закрила, ако няма назначен настойник, съответно попечител, се представлява в производството от органа по чл. 15, ал. 7 от ЗЗД (а именно Дирекция "Социално подпомагане"). Видно от данните по делото чужденецът О. Д. Х. е [дата на раждане] В хода на производството пред административния орган започнало на 20.02.2012 г., включително към датата на постановяване на оспореното в настоящето производство решение – 22.06.2012 г. същият е бил непълнолетен. Не се спори, че непълнолетният чужденец е „непридружен“ по смисъла на пар. 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУБ. Обстоятелството, че О. Д. Х. е непридружен непълнолетен е станало известно на длъжностните лица в ДАБ при извършената на 20.02.2012 г. регистрация на чужденеца. Предвид изложеното са били налице предпоставките на чл. 25, ал. 1 от ЗУБ - за назначаване на попечител на непълнолетния чужденец, при условията и по реда на СК. Видно от разпоредбата на чл. 153, ал. 3 от СК, длъжностните лица при ДАБ са били длъжни незабавно след регистрацията на чужденеца, наред с дирекция „Социално подпомагане“, да уведомят органа по настойничество и попечителство по чл. 154 от СК – за предприемане на съответните действия по компетентност. Съгласно чл. 155, ал. 2 във вр. с ал. 1 от СК, при наличието на уведомяване, органът по

настоящността и по попечителството назначава попечител в 30-дневен срок. Такова уведомяване в хода на производството пред ДАБ не е направено. Разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗУБ е императивна и съществуването на предвидената в чл. 25, ал. 5 от ЗУБ възможност не може да я дерогира. Предвидената в чл. 25, ал. 5 от ЗУБ възможност - търсещият закрила непридружен непълнолетен чужденец да се представлява от органа по чл. 15, ал. 7 от ЗЗД, следва да бъде тълкувана във вр. с чл. 25, ал. 1 от ЗУБ. Тя е временна и съществува само до назначаването на попечител на отговарящото на условията за това лице. Действително – в хода на производството пред административния орган О. Д. Х. не е имал назначен попечител, но това е следствие именно от неизпълнението на задължението по чл. 153, ал. 3 от СК от страна на длъжностните лица при ДАБ. Началото на процедурата предвидена в СК - за назначаване на попечител е следвало да бъде поставено с уведомяването на органа по настоящност и попечителство от компетентните длъжностни лица в ДАБ, което в настоящия случай не е сторено. Това е довело до представляването на непридружения непълнолетен в хода на цялото производство пред ДАБ от органа по чл. 15, ал. 7 от ЗЗД, като по отношение на него не е стартирана процедурата по чл. 153 и сл. от СК за учредяване на попечителство. Видно от нормата на чл. 168, ал. 2 от СК попечителя има редица права и задължения по отношение на поставеното под попечителство лице, с каквито органа по чл. 15, ал. 7 от ЗЗД не разполага. Непредприемането на длъжимите съгласно чл. 153, ал. 3 от СК действия за назначаването на попечител на О. Д. Х. представлява съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до нарушаване правото на защита на кандидата.

Предвид изложеното настоящия състав намира, че решението следва да бъде отменено като неправилно. Тъй като естеството на спора не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на О. Д. Х.. При новото произнасяне по молбата административният орган следва незабавно да изпълни задължението си по чл. 153, ал. 3 от СК и да уведоми органа по настоящност и попечителство по чл. 154 от СК за необходимостта от учредяване на попечителство по отношение на О. Д. Х.. В производството пред административния орган търсещият закрила непридружен непълнолетен чужденец може да се представлява от органа по чл. 15, ал. 7 от ЗЗД само до назначаването на попечител, съгласно предвидената в чл. 25, ал. 5 от ЗУБ възможност. Социален работник от дирекция "Социално подпомагане" следва да присъства при провеждането на интервю с чужденеца и след назначаването на попечител, съгласно изискването на чл. 15, ал. 4 от ЗЗД. При произнасянето си по молбата административния орган следва да прецени и актуалните данни за обстановката в И. към момента на новото произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 42-ри състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 455 от 22.06.2012 г., издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците, с което отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на О. Д. Х..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата на О. Д. Х. – непридружен непълнолетен, гражданин на И., при съобразяване на дадените в настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: